

24. jun. 1975

FAKTA

Dato:

24. jun. 1975

Sidetæl:

Notes 75 bd 4 s. 75-79

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

være en personlighed at
være undersøgt af de andre.
Måske ligeså der også helt
dybt ned i underbevidst-
heden en følelse af at
hvis man er undersøgt af
andre - en personlighed - er
man på en vis måde
- indgædelig.

Det er med andre ord
en reel illusion som
bevirker at det synes
så højst at have et
stændigt punkt.

Måske er man offer for
en slags selvstruktureret
-tion som består af et
permanent krav til sig
selv om at producere.
Det er muligt, men der
er også den kendsgerning
at man tænker bedst

når man producerer, se
handlinsen & panten, der så
blot kræver den skridtskridt
at man ikke blæser
produktet. Selv bekræftning.
Det er også vanskeligt
at skulle krav til sig selv
om at opbygge med et
produkt hvis man har
spontant behov for det.

Paris 24-6-75.

Jeduj har de så
været Baruchello, Lutz Meisel
Dan Humph, Ad Reinhardt
for at snakke med Charlton
& som desuden Steffen Thø-
gersen.

Det der siges at være en
kurusel tur.
Det der interesserer mig ved

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Burichello er at hun er
mødt for sig selv stier uden-
for den funktionale
stil (Funktions - Simonetti-
har bevægelsespunkt med
hans) at hun har opnået
-ført metoden, at der fore-
går mange af de overste-
-de ting på hans lille bit-
-led flade. Men - det giver
mig også lidt at alt på
denne lille flade er så smukt
at det er en ubeslægtet
lige som det lille kvadrat
Tæt - rebus tegning af hje gald
kun ikke som en udelukkende
-vorn.

Burichello er selv imbes-
-somt, men så er det også
som stopper det her.
Når min øjne så faldt
på Ad Reinholdts dogmas

som det var til faldet idag
for sin stil. Burichello let
ind til en ren og stærk
~~stærk~~ ~~stærk~~ Kunststil.
Hos Ad Reinholdt står
Kunsten i en form og
man møder det vore og
A. Charlton, en london ink-
-resser mig, følede hun var
helt ned til de allerbedste
begreber: funktion - bevægelse
fladen - det her ved sig, end
-væsen gjord sig selv ved
brug (helt) i den flade
v.s.v. hun stiller spørgsmål
til Kunsten og til os der
ser den.

Mere og mere for sig det
er her i vore fælles at
det er en funktionens
disciplin der skal til, mere
end de populære indfald
og ideer. Man skal bare

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

dybere og dybere med selv i
de tilsvarende talemåder enkelte
problemer.
Selv med fejl for at
blive bedst muligt.
Det is egentlig ville i med
pi du is begynde at
skrive var nu, ikke så
meget dette som spørgs-
-målet: hvordan er det
min liv i inden for et dybere
at bevise sig gennem
så mange forskellige punkter?
Is fik på et lidt punkt
en i med sig selv som realitet
- både og selv i det lille
end nu og selv i det lille
for mig). Den går ud på,
at i den i selvsede sikke-
-tion hvor is i mange år
har de fundet mig (den samme
mar is i det lille vænne tale

med nogen om det de-ville-
-lig i indersiden mig), og her
færdig i, ikke vænne nogen
is (kan tale med) nu is,
som i det andet si som
ren fiktion have nogen at
fejre en som tale eller ch-stas
-sion med.
Alle disse kunstnere hvis
arbejder is vænne på udtalt
-liv og hvis i den på kunst
-lidt selv for og som is er
og meget af, bestraf (is mig)
med præcis si mig selv
som si dem ne for ikke som-
-tale og diskussionens præcis
i mangler på i vilde sadon-
-ne.
Når is der for forbruger en
af dem, vil færdig for en
vænne, præcis en mening-
-gruppen for at i det lille
mig) en om den si færdig
der færdig som i vilde-

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- b) hedon. Jø ved at den
eller de (jog fortæder eller
andeg. Se (her mig) i opposi-
-tion til ikke mere til
kendes ved mig. Der for
og står der en jule, mig
for at min beslutning,
min opposition, ikke
skal være mig. Jeg som
i det vilke lige til er
strange for at efterhånden
som jeg tager af skuld for
flere og flere mennesker, de
-tænkte sig var jo må
størst alene (dortile lever
jo ikke mere jinder, færdige
i at gå på udstilling, eller
lese (kunsthistoriske) hvor
jo ikke mere har venner
jo kun støtte mig til
som tale distinkt med,
hvor jo må svare for
mig) selv. Filikonen der
her, føle næsten ubegribelig
b) ville med den reelle verden
spiller mig ansigt til ansigt
med sin egen illusionisme.
Som i det virkelige liv
er der ingen at som tale
distinkt med, ingen at
skutte sig til man er alene
med sig selv.
Men i ikke det er denne
genfælde sandhed i livet
såvel som i kunsten
man vil til tage for at
kunne
Som kunsten er man
uhyldelig alene, publikum,
kritikere, kunsthistorikere, vest-
-lige, man mærker o. s. v.
ingen af disse ting behøver
når det kommer mig til stykke
-vil nok, man vil kunne
den i næste kædesigering
at man er alene med

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

hvad man laver.
Har man succes hos
kunstpublikum og kritik
kan man være en for-
-lykker om et del af
de bedste og ikke
andres det der er
hvis man er i det
ens arbejde (det er måske
helt ukonstant).
Andre kunstnere ser blandt
dem end næste ven om til
aldrig, omend de er fuld af
sympati for hvad man
laver, bare mere interesseret
i hvad de selv laver (og
det er kun naturligt).
Konklusionen kan kun
blive dermed, nemlig, at
man kan kun arbejde
for sig selv, for at måske
kunne forstå sig selv og

verden lidt bedre.
Der er kun det meget nøjagtige
Spille, hvis det ønske
for kun bringe ens arbejder
på det egne personlige be-
-høvelser, hvor man kan
succes, og hvilke beskæftigelse
-høvel den end måtte være
aldrig i egentligste forstand
er sin egen modstand og
et nedslag fordi den, selv
lidligere havde udspillet
for et helt fulde opendly.

